šarmantnih znakova što prate školske vježbe, no ovdje su na žalost bile odveć transparentne i nepotrebno usporavale scensku dinamiku te tijek scenskih zbivanja.

Ambiciozan projekt

Ono što je najzanimljivije u izvedbi »Stvar je u obliku« nastup je mladih glumaca koji su predstavili svoju energiju i mogućnost da predoče na pozornici trivijalne situacije iz njihove i naše svakodnevice. Zanimljivu perspektivu jedne radikalne promjene izvedene iz i zbog ljubavi ponudio je u nadahnutom iskazu suvremene neurotičnosti Ronald Žlabur, dok je Radovan Ruždjak efektno, s pogođenim komičnim uplivima, predstavio posve drugačiji tip »momka iz susjedstva«, pobunjenog i osviještenog studenta. I djevojke, Ivana Krizmanić i Ines Bojanić, trudile su se bez patetike i dramatičnih naglasaka, interpretirati likove koje svakodnevno susrećemo na mjestima koja svakodnevno posjećujemo. Projekt ambicioznog i atraktivnog zagrebačkog teatra Mala scena govori o opsesijama, strahovima i ogorčenjima našeg vremena, no kao što poručuje i sam Neil LaBute – stvar je u obliku.

---

iju

jela su nadahnuta

nam brodovi, primjerice, nose niz neobičnih aplikacija. Izraslina, kao i uporabne manjkavosti, patina, dojam trošnosti, poetička su sredstva tog slojevitog izraza. Često nedovršeni ili, pak, neočekivano dovršeni, rekli bismo deformirani uzorci, djela su pune izražajnosti određenog stanja. Riječ je o podsvjesnom području, o bogatim nalazištima nataloženog vremena.

U sklopu manifestacije, kojoj je u središtu nedavno otvorena izložba »Blago trogirskih riznica«, otvorit će se i izložba skulptura mlade ali već poznate umjetnice Ljubice Buble-Dragojević.

Goran Jovetić

Krajac, trud nije bio uzaludan.

Što udaljeniji od izvornika, to bolji

Imena pop i rock zvijezda doista su bila primamljiva, od Alena Vitasovića, Gorana Karana i Akija Rahimovskog do Zdenke Kovačiček, Josipe Lisac i Tereze Kesovije. I najveći dio programa može izdržati ozbiljno vrednovanje. Radi se, naime, o transpoziciji jednoga glazbenog stila i načina izražavanja u nešto sasvim drugo, u novi glazbeni produkt, pri čemu nisu primjereni prigovori ozbiljno-glazbenog čistunstva. Sve ovisi o vještini

cova strelia iz »Trubadura« (Vatra u kaminu) što ju je pjevao Đani Stipaničev smućkana je u latino-ritam. Atraktivna je pjevačka izvedba Gorana Karana arije Radamesa iz »Aide«. Spomenute točke obradio je Duško Rapotec-Ute.

Što je obrada bila bliža izvorniku, interpreti su bili neuspješniji, poput Nikitine karikature opernog pjevanja u ariji i duetu iz prvog čina »Traviate« ili Terezine izvedbe arije iz trećeg čina »Traviate« (Adio svemu) u kojoj ona nije postala Violetta, već je svekolikim izrazom ostala – Tereza.

Način glazbene izvedbe bez građevinske dozvole i sl. Televizijska scenografija iz »Seniora«, »Moderato cantabile« i sličnih emisija vjerojatno je služila televizijskom snimanju koncerta.

Verdi je u tekstu konferanse govorio iskrivljenim hrvatskim jezikom kao Talijan koji ne zna dobro hrvatski, a cjeloviti službeni naziv koncerta »Il grande maestro Verdi – pop & rock stage« sasvim je u skladu s jezičnim kaosom koji vlada u našoj zabavnoj glazbi. U poluprazni Lisinski došla je pretežno srednjovječna publika iz radoznalosti. Mladih je, unatoč pop i rock određenju, bilo vrlo malo.

Verdi u rock obradi: U interpretaciji »Putokaza« Foto: Vjesnik/ Ivana Slojšek

VEČER POSVEĆENA VLADIMIRU PETEKU

ZAGREB, 10. veljače – U sklopu programa retrospektive je u Kino klubu »Zagreb« prikazan izbor filmova Vladimira Peteka, nastalih od 1960. do 2001., te je predstavljena monografija o tom istaknutom hrvatskom filmskom umjetniku. Iako je autor monografije Đorđe Janjatović (1932.-1994.) tekstove za monografiju dovršio prije dvadesetak godina, Hrvatski filmski savez objavio ju je tek prošle godine.

Riječ je o jednoj od rijetkih monografija nekoga hrvatskog filmskog avangardista koja obrađuje Petekovo najplodnije stvaralačko razdoblje i oslikava vrijeme intenzivnog istraživanja u filmskom mediju. Po riječima autora pogovora Mihovila Pansinija, najveća vrijednost monografije je u tome što »čitatelje vuče u podrume Kino kluba Zagreb i oživljuje duh tog vremena, kada Kino klub nije ni čistio, ni socijalizirao, nego je bio utočište slobode«.

Vladimir Petek (Zagreb, 1940.) filmom se bavi od 1957. Dosad je realizirao 130 filmova i dobio 80 nagrada (120 diploma). Bio je osnivač Filmskog autorskog studija Zagreb, a profesionalno je radio na Televiziji Zagreb kao snimatelj i reporter. Bavio se filmskom publicistikom i objavljivao u brojnim časopisima. Petekovi eksperimentalni filmovi, snimljeni između 1960. i 1962., bili su povod za diskusije »Antifilm i mi«, na temelju koje je pokrenut zagrebački festival eksperimentalnog filma GEFF.(Hina)

VJESNIK "